

Ieder jaar gebeurde het wel een keer, toch was het altijd spannend, alhoewel er tot dusver geen ongeluk gebeurd was, tenminste voor zover Janis wist.

Alfred, meer dan honderd kilo zwaar, te zwaar voor zijn korte benen, was er niet op uit een ongeluk te veroorzaken, of misschien juist wel, maar zocht de grootste uitdaging met onbekend gevolg.

Dat onbekende was het grootste doel, niet weten wat er zou gebeuren, en als het gebeurd was, dagenlang wachten of er iets gebeurd was. In de regionale nieuwsbladen zoeken of er iets gemeld was, en daarna je te barsten lachen omdat jij wist wat dat veroorzaakt had.

Het dreigende weer zorgde voor een omslag in zijn hersenpan, hij werd alert, ging rechtop zitten, zijn gedachten gingen terug naar die avond, zestien jaar geleden, die vreselijke avond, het begin van een jarenlange zoektocht, waaraan nooit een einde leek te komen. Hij was samen met zijn broers naar de kermis in het stadje verderop, ieder jaar gingen ze er met z'n drieën naar toe, hij en zijn broers.